

givet af det andet Things store Flertal, at det ikke vil indlade ſig paa denne Sags Ordning paa noget andet Grundlag end det, ſom Landsthinget ikke vil gaa ind paa, og da jeg derhos er overbevist om Rigtigheden af, at Landsthinget faſtholder ſit Grundlag, ſaa ſynes det mig, at det vilde have været korrekteſt, om man nu ved den eneſte Behandling ſlet ikke vedtog noget Vædringsforſlag, men blot forkaſtede, hvad der er kommet fra det andet Thing. Da jeg imidlertid med denne min Betragtning af Forholdet har ſtaaet ene i Udvalget, har jeg ikke villet diſſentiere, medens jeg dog paa den anden Side ikke har villet undlade at gjøre det høie Thing opmærksom paa, hvorledes min Opfattelse er.

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Jeg ſkal blot tillade mig den korte Bemærkning, at det dog maatte ikke forholder ſig ſaaledes, ſom den ærede ſidſte Taler udtalte, at det store Flertal i det andet Thing har været faſt beſtemt paa at blive paa det Grundlag, ſom hidtil har foreligget fra det nævnte Thing. Under den ſidſte Samling har det jo dog viiſt ſig, at der var nogen Tilboielighed til i væſentlige Henſeender at gaa bort fra dette Grundlag og nærmere hen til det, ſom var antaget af Landsthinget i Overenſtemmelse med Regjeringen. Jeg vil nu ikke bygge noget stort Haab herpaa med Henſyn til denne Sags endelige Afgjørelſe, men jeg anſer det dog ikke for umuligt, at en Overenſtomſt kunde tilveiebringes, og i alt Fald er jo det Maal, hvortil vi under hele denne Sags Behandling have ſtyret hen, det, at ſaae Sagen til Forhandling i et Fællesudvalg, hvilket ikke fandt Sted i ſidſte Samling. Jeg kan derfor ſlutte mig til den Endſtilling, ſom er gjort fra Udvalgets Side.

Madvig: Naar den ærede ſidſte Taler (Roſenørn-Deilmann) ſagde, at han ſtod ene med ſin Betragtning, tror jeg dog at burde bemærke, at jeg i alt Fald ſtaar ham meget nær. Jeg vil ſtemme for at reſtituere Lovforſlaget ſaaledes, ſom det vedtoges her ved 3die Behandling; men jeg vil ikke være med til fra dette Things Side at begjere noget

Fællesudvalg. Efter hvad der er forefaldet i det andet Thing, anſer jeg Udſigten til at opnaa et Reſultat for ſaa ringe, at jeg ikke finder, at der fra denne Side er nogen Opfordring til at forfølge Sagen videre; men jeg vil dog ikke afſkjære det andet Thing Veien til at forlange et Fællesudvalg, hvis det ønsker det. Det er min Betragtning af Sagen. Jeg ſynes, at Udſigterne ere ganſke væſentlig formindſkede og næſten tilintetgjorte derved, at Folkethinget er veget tilbage fra, hvad det ſelv tidligere har vedtaget.

Formanden: Jeg ſkal dog gjøre opmærksom paa, at der for Diebliffet kun er Spørgsmaal om det foreliggende Vædringsforſlag, men hverken om Sagen i ſin Helhed eller om Nedſættelſen af et Fællesudvalg.

Da ikke flere begjerede Ordet, ſluttedes Forhandlingen, og man gif til Afſtemning, hvorved det af Udvalget ſtillede Vædringsforſlag (ſe Tillæg B. Sp. 773—84)

vedtoges med 40 Stemmer mod 3.

Derpaa ſattes Sagen i dens Helhed og Spørgsmaalet om Lovforſlagets endelige Vedtagelse under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved Lovforſlaget i den Skikkelse, hvori det forelaa efter Bedtagelſen af det ſtillede Vædringsforſlag,

vedtoges med 38 Stemmer mod 3.

Ordføreren: Naar jeg nu reifer mig for at foreſlaa Nedſættelſen af et Fællesudvalg, gjør jeg det ingenlunde med noget Haab og endnu mindre med Lyſt; men jeg gjør det, fordi jeg veed, at flere ærede Medlemmer her i Thinget ønske det, ligesom jeg ogsaa antager, at den høitagneſte Miniſter ønsker det, og fordi den Beſlutning, der nylig er vedtagen, vilde, hvis dette Forſlag ikke fremkom,